

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Tos/17/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713010122
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8713010122.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Evy Rešatkovej na neverejnom zasadnutí konanom 23.7.2013 v trestnej veci odsúdeného X. B. a spol., v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Poprad sp. zn. 4Nt 3/2013 zo dňa 28.5.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku z r u š u j e napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku návrh odsúdeného X. B. na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Poprad sp. zn. 4T 79/2011 z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku povolil obnovu konania skončeného rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T 79/2011 zo dňa 11.10.2012, právoplatného dňa 11.10.2012, v rozsahu týkajúcom sa odsúdeného X. B. a zároveň podľa § 400 ods. 1 Tr. poriadku zrušil výrok z rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T 79/2011 zo dňa 11.10.2012 v rozsahu týkajúcom sa odsúdeného X. B. a to v časti výroku o treste, ktorý bol uložený ako súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, ako aj výroky a rozhodnutia, ktoré na tento výrok obsahovo nadväzujú, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto uzneseniu podal okresný prokurátor ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí, sťažnosť, ktorú následne aj písomne odôvodnil. V dôvodoch sťažnosti uvádza, že okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tým, že v danej trestnej veci je potrebné aplikovať nález Ústavného súdu SR zo dňa 28.11.2012 sp. zn. PL. ÚS 106/2011 uverejnený dňa 21.12.2012, ktorým bola zrušená veta za bodkočiarkou v ustanovení § 41 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorej súdy pri ukladaní trestu podľa asperačnej zásady ukladali trest zvýšený a to nad jednu polovicu zvýšenej trestnej sadzby. S týmto názorom okresného súdu sa nestotožňuje. Okresný súd pri svojom rozhodovaní dostatočne neprihliadal na skutočnosť, že u odsúdeného X. B. trest uložený rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 42 79/2011 zo dňa 11.10.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.10.2012 bol uložený po uzatvorení dohody o vine a treste s odsúdeným a bol v zmysle § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona znížený pod dolnú hranicu zvýšenej trestnej sadzby stanovenú ustanovením § 41 ods. 2 Trestného zákona. Z uvedeného dôvodu považuje trest uložený odsúdenému X. B. (berúc do úvahy, že mu bol trest ukladaný za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, u ktorého je trestná sadzba stanovená zákonom 3 až 8 rokov) za primeraný, keďže trest bol ukladaný ako súhrnný k trestu uloženému mu Okresným súdom Prešov sp. zn. 33 T 123/2010 zo dňa 12.1.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4To 17/2012 zo dňa 22.6.2012, ktorý mu bol podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Vyslovuje názor, že rozhodnutie o povolení obnovy konania nie je namieste z dôvodov uvádzaných súdom vydať „ad hoc“ pri podaní každého návrhu odsúdeným. Podľa jeho názoru je namieste skúmať aj primeranosť uloženého trestu. Iba v prípadoch, ak by bol uložený trest zrejme

neprimeraný pri zohľadnení spôsobu spáchania skutku, osoby odsúdeného, prípadne ďalších okolností, ktoré by mali vplyv na výšku uloženého trestu, ako aj na skutočnosť, že už v pôvodnom trestnom konaní došlo k použitiu ustanovení o znížení trestu (§ 39 Trestného zákona) bude namiesto obnovy konania povoliť. Javí sa byť nevhodné, aby súd po povolení obnovy konania opätovne ukladal trest v pôvodnej výmere len s vypustením ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona za bodkočiarkou v zmysle nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 28.11.2012 sp. zn. PL. ÚS 106/2011. Preto navrhol, aby Krajský súd v Prešove napadnuté uznesenie zrušil a vo veci sám rozhodol o odmietnutí návrhu na povolenie obnovy konania.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie napadnutým výrokom rozhodnutia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora je potrebné považovať za dôvodnú.

Okresný súd napadnutým uznesením povolil obnovu konania z dôvodu, že súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov bol odsúdenému v pôvodnom konaní ukladaný za použitia asperačnej zásady upravenej v ust. § 41 ods. 2 Tr. zákona, pričom nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012 bolo rozhodnuté, že v § 41 ods. 2 Tr. zákona slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. Povoliť obnovu konania bolo podľa dôvodov napadnutého uznesenia potrebné preto, lebo strata účinnosti citovaného ustanovenia Tr. zákona je považovaná za skutočnosť súdu skôr neznámu, čo je dôvodom na povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku.

S uvedeným záverom okresného súdu nie je možné súhlasiť.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku sa obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V zmysle § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť podľa čl. 125 Ústavy SR, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

Uvedené ustanovenia nie je možné aplikovať izolovane, bez vzájomnej súvislosti, pretože ust. § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. len dopĺňa úpravu obnovy konania obsiahnutú v Trestnom poriadku. Vo vzťahu k citovanému nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012 to znamená, že strata účinnosti časti ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zákona sa považuje za skutočnosť súdu skôr neznámu v zmysle § 394 ods. 1 Tr. poriadku.

Existencia skutočnosti súdu skôr neznámej však ohľadom výroku o treste nie je jedinou podmienkou, ktorej splnenie je potrebné, aby súd mohol povoliť obnovu konania. Z ust. § 394 ods. 1 Tr. poriadku je totiž zrejme, že takéto rozhodnutie môže súd urobiť len vtedy, ak zároveň vzhľadom na túto novú skutočnosť súdu skôr neznámu alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktorú upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Tieto podmienky povolenia obnovy konania však v predmetnej veci splnené nie sú, pretože ani pri nepoužití asperačnej zásady odsúdenému X. B. pôvodne uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov nie je v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, a ani uložený druh trestu nie je v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T 79/2011 zo dňa 11.10.2012 bol ukladaný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov za dva zločiny a to za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, za ktorý je v osobitnej časti ustanovená trestná sadzba 3 roky až 8 rokov a za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 Tr. zákona, za ktorý je v osobitnej časti ustanovený trestná sadzba 4 roky až 10 rokov. Znamená to, že v prípade ukladania súhrnného trestu podľa platnej úpravy je potrebné zákonom ustanovenú trestnú sadzbu upraviť najprv v súlade s ustanovením § 38 ods. 5 Tr. zákona, podľa ktorého pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. Keďže sa súhrnný trest ukladá podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin zo súdených trestných činov najprísnejšie trestného, tak dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej v § 172 ods. 1 Tr. zákona by bolo potrebné zvýšiť o jednu polovicu na 7 rokov. Následne by bolo potrebné upraviť aj hornú hranicu v súlade s ust. § 41 ods. 2 Tr. zákona a to o jednu tretinu. Odsúdenému X. B. by tak bolo potrebné uložiť súhrnný trest odňatia slobody v rámci upravenej trestnej sadzby 7 rokov až 13 rokov a 4 mesiace.

Z vyššie uvedeného teda plynie, že uložený súhrnný trest nielenže nie je v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa, ale že bol uložený na dolnej hranici trestnej sadzby, upravenej bez použitia časti ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zákona, o ktorej Ústavný súd SR vyslovil, že nie je v súlade s Ústavou SR. Rovnako aj uložený druh trestu nie je v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Preto je potrebné konštatovať, že podmienky pre povolenie obnovy konania splnené neboli.

Za zákonné by však nebolo možné považovať napadnuté uznesenie ani v prípade, že by podmienky na povolenie obnovy konania splnené boli. Keďže sa návrh na povolenie obnovy konania týka rozsudku, ktorý bol vyhlásený na základe konania o dohode o vine a treste, nie je možné povoliť obnovu konania a zrušiť rozsudok len ohľadom výroku o treste. Takémuto postupu totiž bráni ust. § 404 ods. 2, veta druhá Tr. poriadku, podľa ktorého ak súd zrušil právoplatný rozsudok, ktorý bol vyhlásený na základe konania o dohode o vine a treste, vždy vráti vec prokurátorovi do prípravného konania. Vzhľadom na to, že do prípravného konania nie je možné vrátiť len časť vecí (výrok o treste), musí byť v týchto prípadoch obnovy konania zrušený celý právoplatný rozsudok. Okresný súd však takto nepostupoval a aj preto by krajský súd musel napadnuté uznesenie ako nezákonné zrušiť.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a následne sám vo veci rozhodol tak, že návrh odsúdeného X. B. na povolenie obnovy konania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.